

LATVIJAS REPUBLIKAS SATVERSMES TIESAS KOLĒGIJA

Jura Alunāna iela 1, Rīga, LV 1010

Tālrunis: 67830735, 67210274 Fakss: 67830770

LĒMUMS PAR LIETAS IEROSINĀŠANU

Rīgā

2009. gada 29. septembrī

Satversmes tiesas 2. kolēģija šādā sastāvā: kolēģijas priekšsēdētājs Juris Jelāgins un tiesneši Kaspars Balodis un Viktors Skudra, sēdē izskatījusi Satversmes tiesā saņemto Ivara Šulca (turpmāk – Pieteikuma iesniedzējs) pieteikumu par lietas ierosināšanu (Pieteikums Nr. 409/2009),

k o n s t a t ē j a :

1. Pieteikuma iesniedzējs lūdz Satversmes tiesu ierosināt lietu un atzīt likuma “Par valsts pensiju un valsts pabalstu izmaksu laika periodā no 2009. gada līdz 2012. gadam” 5. pantu par neatbilstošu Latvijas Republikas Satversmes (turpmāk – Satversme) 1., 89., 91., 109. un 110. pantam.

Saskaņā ar Satversmes tiesas likuma 16. panta 1. punktu lieta par likuma atbilstību Satversmei ir piekritīga Satversmes tiesai.

2. Pieteikumā *expressis verbis* formulēts prasījums par minētā likuma 5. panta abu daļu atbilstību augstāka juridiskā spēka tiesību normām. Tomēr pieteikumā ir citēta tikai šī panta pirmā daļa, un no pieteikuma izriet, ka pēc būtības tiek apstrīdēta tikai likuma “Par valsts pensiju un valsts pabalstu izmaksu laika periodā no 2009. gada līdz 2012. gadam” 5. panta pirmā daļa (turpmāk – apstrīdētā norma), kas noteic:

“Laika periodā no 2009. gada 1. jūlija līdz 2010. gada 2. maijam personai, kura bērna kopšanas laikā ir obligāti sociāli apdrošinātā persona (darba ņēmējs vai pašnodarbinātais) atbilstoši likumam “Par valsts sociālo apdrošināšanu”, likumā “Par maternitātes un slimības apdrošināšanu” noteikto vecāku pabalstu izmaksā 50 procentu apmērā no piešķirtā pabalsta apmēra ar tā

mēneša pirmo datumu, kas seko mēnesim, kurā persona ir kļuvusi par obligāti sociāli apdrošināto personu (darba ņēmēju vai pašnodarbināto) atbilstoši likumam “Par valsts sociālo apdrošināšanu”.

Pieteikuma iesniedzējs ir persona, kam piešķirts vecāku pabalsts. Pamatojoties uz apstrīdēto normu, piešķirtais pabalsts Pieteikuma iesniedzējam tiek izmaksāts 50 procentu apmērā.

3. Saskaņā ar Satversmes tiesas likuma 17. panta pirmās daļas 11. punktu persona pieteikumu par Satversmes tiesas likuma 16. panta 1. punktā paredzētās lietas ierosināšanu var iesniegt tai noteikto pamattiesību aizskāruma gadījumā, tas ir, kā konstitucionālo sūdzību. Līdz ar to Pieteikuma iesniedzējs ir tiesīgs iesniegt pieteikumu tikai, ievērojot Satversmes tiesas likuma 19.² panta prasības.

3.1. Satversmes tiesas likuma 19.² panta pirmā daļa noteic, ka “konstitucionālo sūdzību (pieteikumu) Satversmes tiesai var iesniegt ikviena persona, kura uzskata, ka tai Satversmē noteiktās pamattiesības aizskar tiesību norma, kas neatbilst augstāka juridiska spēka tiesību normai“, bet 19.² panta sestās daļas 1. punkts prasa pieteikumā pamatot, ka “ir aizskartas Satversmē noteiktās pieteikuma iesniedzēja pamattiesības”.

Pieteikumā ir sniegts pamatojums tam, ka apstrīdētā norma aizskar Pieteikuma iesniedzējam Satversmē noteiktās pamattiesības. No pieteikuma un tam pievienotajiem dokumentiem ir gūstams ieskats, ka minētais pamattiesību aizskārums radies tieši pašam Pieteikuma iesniedzējam.

3.2. Satversmes tiesas likuma 19.² panta otrā daļa noteic, ka “Konstitucionālo sūdzību (pieteikumu) var iesniegt tikai tad, ja ir izmantotas visas iespējas aizstāvēt minētās tiesības ar vispārējiem tiesību aizsardzības līdzekļiem (sūdzība augstākai institūcijai vai augstākai amatpersonai, sūdzība vai prasības pieteikums vispārējās jurisdikcijas tiesai u.c.) vai arī tādu nav”, bet 19.² panta sestās daļas 2. punkts prasa pieteikumā pamatot, ka ir izmantoti visi vispārējie tiesību aizsardzības līdzekļi vai arī tādu nav.

Pieteikumā ir pamatots, ka Pieteikuma iesniedzējam nav iespēju aizstāvēt savas tiesības ar vispārējiem tiesību aizsardzības līdzekļiem.

Līdz ar to pieteikums atbilst prasībām konstitucionālajai sūdzībai, kas noteiktas Satversmes tiesas likuma 19.² pantā.

4. Saskaņā ar Satversmes tiesas likuma 18. panta pirmās daļas 4. punktu pieteikumā ir jānorāda tā juridiskais pamatojums.

4.1. Pieteikumā ir sniegts juridiskais pamatojums par apstrīdētās normas neatbilstību Satversmes 1., 91. un 110. pantam. Šajā daļā pieteikums atbilst arī citām Satversmes tiesas likumā noteiktajām prasībām.

4.2. Pieteikumā nav sniegts juridiskais pamatojums par apstrīdētās normas neatbilstību Satversmes 89. un 109. pantam. Līdz ar to šajā daļā pieteikums neatbilst Satversmes tiesas likuma 18. panta pirmās daļas 4. punktam.

Ņemot vērā konstatēto un pamatojoties uz Satversmes tiesas likuma 20. pantu, Satversmes tiesas 2. kolēģija

n o l ē m a:

1. Ierosināt lietu “Par likuma “Par valsts pensiju un valsts pabalstu izmaksu laika periodā no 2009. gada līdz 2012. gadam” 5. panta pirmās daļas atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 1., 91. un 110. pantam” pēc Ivara Šulca konstitucionālās sūdzības (pieteikums Nr. 409/2009).

2. Atteikties ierosināt lietu par likuma “Par valsts pensiju un valsts pabalstu izmaksu laika periodā no 2009. gada līdz 2012. gadam” 5. panta atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 89. un 109. pantam, kā arī par minētā likuma 5. panta otrās daļas atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 1., 91. un 110. pantam pēc Ivara Šulca konstitucionālās sūdzības (pieteikums Nr. 409/2009).

3. Atzīt, ka aicināt Saeimu iesniegt atbildes rakstu nav nepieciešams, jo Saeima jau ir iesniegusi divus atbildes rakstus par tādu pašu prasījumu lietās, kas apvienotas lietā Nr. 2009-44-01 “Par likuma “Par valsts pensiju un valsts pabalstu izmaksu laika periodā no 2009. gada līdz 2012. gadam” 5. panta pirmās daļas atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 1., 91. un 110. pantam”.

Lēmums nav pārsūdzams.